

O, qayıtdı, şəhid Zülfüqar kimi...

Vətənimiz Azərbaycan. Hamımız üçün əzizdir bu söz. Onun müdafiəsi uğrunda hamı bir nəfər kimi ayağa qalxıb mübarizə aparmağı özünə borc bilir. Kimi əldə silah döyüşərək, kimi əməlində, fəaliyyətində öz borcunu vətənə yetirərək vətəninə xidmət edir. Bütün bunların əsası isə vətənpərvərlikdən başlayır. Vətənpərvərlik hər bir insanda qəhrəmanlığı, mərdliyi, cəsurluğu formalaşdırır.

Vətənpərvər olan insanda özünəgüvən, inam hissi güclü olur. Vətənpərvərlik insanda doğulan andan qanına hopur, beynində özünə əbədi məskən salır. Vətənpərvərlik insanda vətən sevgisini gücləndirir. Vətəni sevdikcə onu daha da ucaldırırsan, qoruyursan. Hədəslərin birində vətəni qorumağın əhəmiyyətini bildiren Həzrəti Peyğəmbərimiz (s.ə.s) buyurub: "Sərhəd boyunca vətəni qoruyan gözləri cəhənnəm atəşi yandırmayacaqdır, Allahın razılığı üçün vətən sərhədlərini qoruyanlara isə daim savab yazılacaqdır".

Vətən hər zaman hamı üçün müqəddəs olub. İgid oğullarımız daim öz doğma vətəninin qədrini bilmiş, onun uğrunda canlarını qurban verməkdən çəkinməmişlər. Qəhrəmanlarımız doğma torpaqlarımızın azadlığı naminə əldə silah döyüşməkdən heç bir zaman çəkinməyiblər. Onlar canlarından keçməklə əsl vətənpərvərlik nümunəsi göstərərək şərəfli bir iz qoyaraq gediblər. Zülfüqar ismi oğlu Qubadov da vətənimizin bütövlüyü naminə başlanan II Qarabağ savaşında inamla dayanaraq düşmənlə mübarizəyə qalxan vətənpərvər oğullardan idi. Uşaqlıqdan hərbiçilik olmağı qarşısına məqsəd qoyan qəhrəmanım böyüyüb yolunu burdan salacağına söz verir.

1975-ci il sentyabrın 25-də Ağsu rayonunun Dilman kəndində anadan olan Zülfüqar Qubatov 1982-1992-ci illərdə Dilman kənd tam orta məktəbində təhsil alır. Məktəbi bitdikdən sonra uşaqlıq arzusunu gerçəkləşdirmək üçün 1992-ci ildə Bakı Ali Birləşmiş Komandanlıq Məktəbinə daxil olur. 1995-ci ildə buranı bitirir. Bun-

dan sonra arzuladığı kimi bir hərbiçiyə vətənə xidmətə başlayır. 1995-1999-cu illərdə Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin Goranboy rayonunda yerləşən "N" sayılı hərbi hissəsində, 1999-2008-ci illərdə isə Tovuz rayonunda yerləşən "N" sayılı hərbi hissəsində xidmət edir. Bölük komandiri, peşəkar tankçı kimi xidmət zamanı daim fərqlənib. 2008-ci ildə Ordu sıralarından ehtiyata buraxılır.

Vətənpərvər ruhda böyüyən Zülfüqar ehtiyata buraxılmasına baxmayaraq, Tərtər rayonunun Suqovuşan qəsəbəsinin azadlığı uğrunda gedən döyüşlərdə fəal iştirak edən igidlərdən biri olur. Ölümün gözünə diik baxaraq vətənə olan borcunu qorxmadan şərəflə yerinə yetirir. Vətənə olan sonsuz sev-

gisi ilə döyüşlərə qatılan Zülfüqar oktyabrın 13-də qəhrəmancasına şəhadətə ucalır.

Düşmənlə mübarizədə cəsərlə döyüşüb qəhrəmancasına şəhid olan Zülfüqar Qubadov ölkə Prezidenti İlham Əliyevin Sərəncamı ilə ölümündən sonra "Vətən uğrunda", "Döyüşdə fərqlənməyə görə" medalları, III dərəcəli "Rəşadət ordeni" ilə təltif olunub.

Həyat yoldaşı Aynur xanımla Zülfüqar Qubadov haqqında danışmaq çox ağır oldu. Deyir, Zülfüqar mənim dörd ortağım, sirdaşım, dostum idi: "O mənə orta məktəbdə oxuyanda görmüşdü. "Mən 11-ci sınıfta oxuyurdum, o isə Bakı Ali Birləşmiş Hərbi Komandirlər məktəbində təhsil alırdı. Məktəbi bitirdəndən sonra nişanlandıq. Ailə qurduqdan sonra onu daha yaxından tanıdım. Onunla ünsiyyət heç də çətin olmadı. Çox mehriban, qayğıkeş, ailəcanlı idi. Mən yalnız ömür-gün yolda-

şımı deyil, sirdaşımı, dayağımı, canımdan çox sevdiyim qəhrəmanımı itirmişəm. Zülfüqarda olan bu keyfiyyətlər onun yoxluğunu mənə daha da acıdır. Onsuz həyat çox çətin keçir mənə üçün".

Aynur xanımla Zülfüqarın vətənpərvərliyindən, qəhrəmanlığından qürurla danışır. Deyir, mərd, qorxmaz, cəsur insan idi: "Torpaqlarımızın işğalı hər zaman onu narahat edirdi. Deyirdi, müharibə başlasa, mütlaq döyüşlərdə iştirak edəcəm. "Çox ciddi və intizamlı zabit idi. "Vətənə xidmət - mənim borcumdur" - deyirdi. Hər zaman dəqiqliyə və dürüstlüyə önəm verirdi. Vətəninə, işinə bağlı insan idi. Canını qoyurdu vətənin yolunda. Vətən müharibəsi başlayanda böyük ruh yüksəkli-

olsun". Onun əqidəsi o qədər saf, təmiz idi ki, vətənin azadlığı naminə ölüm onun gözünü qorxutmurdu. Vətənpərvərliyi, mərdliyi, cəsurluğu onu hər zaman ucaldırdı".

Aynur xanımla deyir, Zülfüqarla keçirdiyim xoş günlərdən danışdıqca qəlbimdə açılan yara məni göynədir: "Göynədikcə onunla olan son görüşümü unuda bilmirəm. Hər dəfə gözümün önünə gəldikcə qəlbimi yandırır. Yandırdıqca qovruluram dərdin içində. Son dəfə yola saldığım anı xatırladıqca öz-özümə İlahi, yenidən qayıtsın deyirəm. Amma bunun olmayacağını düşündükcə özümə qapanıb bu olmayacaqlarla sıxılıram".

Acı xəbəri telefonda eşidir Aynur xanımla. Kaş eşitməz olaydım deyir: "Günorta saat 2 olardı. Həmin an sanki hər tərəf zülmətə büründü. Baş verənləri sözlə ifadə etməkdə acizəm. Nə danışa bilərəm, nə də yazı bilərəm. İçimdə çəkdiklərim elə içimdə də qalıb...".

Yeganə təsəllisi Qələbə xəbərini eşitməsi olur: "Sevindim ki, vətən eşqi ilə döyüşən şəhidlərimizin, ömür-gün yoldaşım Zülfüqarın qisası alındı. Sevindim ki, otuz illik həsrətə son qoyuldu, torpaqlarımız işğaldan azad edildi. Ürək ağrısı ilə sevinirdim Qələbə xəbərini".

Ürəyimi ağrıdan Zülfüqarın ailəməzlə, övladlarımızla bağlı olan bütün arzularının yarımçıq qalması oldu: "Sağlığında uşaqlarımızın hər bir uğuruna sevinən Zülfüqar ürəyindən keçənləri gerçəkləşdirə bilmədi. Qızımızın ali məktəbə qəbul olduğunu görmədi. Bunları düşündükcə qəlbim yanır". Gözəl simalı şəhid xanımla deyir ki, bu gün üç övladımın hər birindən bir istəyim var - Vətən uğrunda şəhidlik zirvəsinə ucalmış atalarına layiqli övlad, vətənə, millətə sadıq və xeyirli vətəndaş olsunlar".

Zülfüqarı cəbhəyə ürək ağrısı ilə yola salan gözəl xanımla üçün ömür-gün yoldaşı olmadan yaşamaq çətinidir. Hər an gözlərim onu axtarır deyir: "Gedənkə mənə dedi ki, qorxma, tezliklə qayıdacam. Amma qayıtmadı... Yox, əslində qayıtdı... Amma necə?.. Şəhadətə ucalıb al bayrağıma bürünərək şəhid Zülfüqar kimi...".